

Sanningen om Stockholm

Innehåll

FÖRORD.....	3
1 BAKGRUND.....	4
2 BARNOMSORG	6
3 SKOLA.....	10
4 ÄLDREOMSORG.....	14
5 SAMMANFATTANDE SLUTSATSER.....	17

Förord

Stockholms kommun och landsting är och kommer det närmaste året att befinna sig i den politiska debattens centrum. Socialdemokraterna och regeringen har pekat ut den politik som förs i huvudstaden som huvudmotståndare inför valet 2002. Men den bild av Stockholm som vänsterpartierna s och v målar upp för att skrämja väljarna, särskilt de som bor långt från staden, stämmer inte.

Vad är då sanningen om Stockholm?

Denna rapport har som syfte att jämföra den socialdemokratiska mandatperiodens fördelning av skattemedel (1998) samt den nuvarande borgerliga majoritetens (kd, fp, m och sp) prioriteringar av utvalda kärnområden (bokslut år 2000, som är det senaste året Kommunförbundets siffror täcker in). Stockholms satsade skattemedel har dessutom jämförts med de två andra svenska storstäderna Göteborg och Malmö samt med närliggande Uppsala. Samtliga kommuner med röd-grönt styre. Som framgår av rapporten utmärker sig Stockholm gentemot de övriga kommunerna genom sina satsningar på bland annat grundskola, förskola, kultur- och musikskola samt äldreomsorg.

Rapporten bygger på den bästa och mest neutrala statistik som går att få fram, nämligen statistik från Svenska Kommunförbundets publikationer "*Vad kostar verksamheten i Din kommun?*" Bokslut år 1998 samt 2000 (finns tillgängliga på www.svekom.se) samt Stockholms stads budgetar 1995-2002.

Rapportens statistik och text har sammanställts utifrån Kommunförbundets siffror av Ylva Bjelle, biträdande borgarrådssekreterare hos kristdemokraterna i Stockholms stadshus. Arbetet med att ta fram rapporten har också haft en styrgrupp bestående av Hardy Hedman, gruppleddare för kristdemokraterna i Stockholms kommunfullmäktige, Stefan Attefall, riksdagsledamot från Stockholm samt Fredrik Wallén, borgarrådssekreterare.

Stockholm 21 november 2001

Hardy Hedman
kristdemokratisk gruppleddare i Stadshuset

1 Bakgrund

Efter valet 1998 blev det majoritetsskifte i Stockholm. Den socialdemokratiska majoriteten med stöd av v och mp ersattes av en borgerlig majoritet, bestående av moderaterna (35 mandat), folkpartiet (9), kristdemokraterna (6) samt stockholmspartiet (3). Koalitionen har 53 mandat av kommunfullmäktiges 101. I oppositionen har s (29), v (13) och mp (6) mandat (totalt 48).

Kristdemokraterna tilldelades det politiska huvudansvaret (rotelansvar) för följande områden: miljö, integration, idrott, kyrkogårdarna, Stokab (kommunalt bolag som hyr ut optiska fiberförbindelser i Stockholms län), Arenabolaget (ägare av Globen, Söderstadion och Johanneshov) samt stödet till frivilligorganisationer.

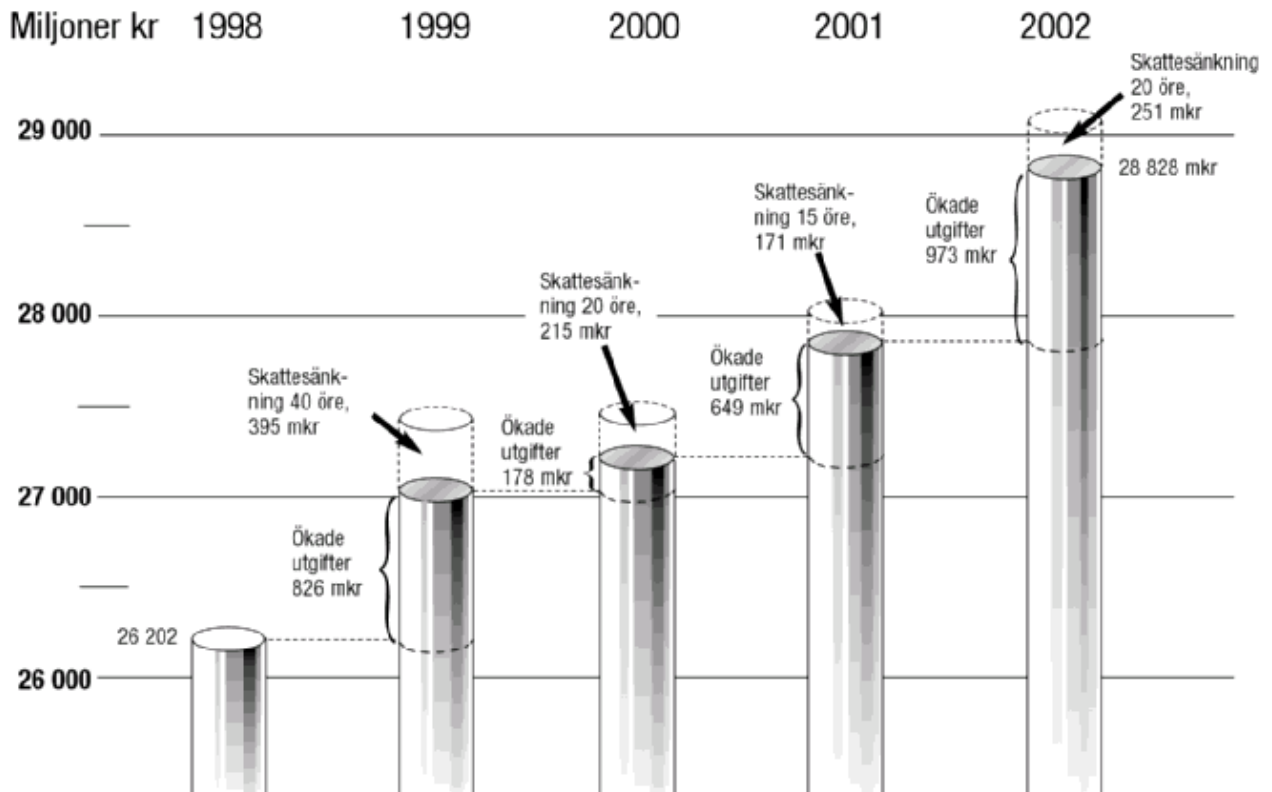
Men som en ingående part i ett koalitionsstyre är vi också medansvariga för viktiga frågor såsom äldreomsorg, skola och förskola. Eftersom majoritetspartierna är beroende av varandras stöd skulle kristdemokraterna aldrig godkänna en kommunal budget utan rimliga resurser till äldreomsorg, skola och det sociala skyddsnätet. Vi har således varit aktivt delaktiga i de satsningar som gjorts inom exempelvis grundskola, äldreomsorg och kultur- och musikskola för barn.

Socialdemokraterna har, tillsammans med sina vapendragare vänsterpartiet och miljöpartiet, inte skytt några medel för att utmåla Stockholm som ett skräckexempel på vad som händer när borgerliga partier ges möjlighet att driva sin politik. Ju längre från Stockholm människor befinner sig, ju mer lättpåverkad verkar man vara av socialdemokraternas skrämpropaganda om huvudstaden. Stockholm har av socialdemokraterna till och med utmålats som huvudmotståndare i det kommande riksdagsvalet!

Den bild som sprids om Stockholm är många gånger felaktig. Företrädare för socialdemokraterna, vänsterpartiet och miljöpartiet hävdar att den nuvarande majoriteten genomdriver skattesänkningar och för att finansiera dessa genomför stora besparingar i vård, skola och omsorg. Sanningen är att stadens skatteintäkter har ökat stadigt år för år under senare år, vilket givit utrymme för både satsningar (utgiftsökningar) och skattesänkningar.

Se följande diagram:

Stockholms budget (kostnader exklusive kapitalkostnader)

Källa: Siffror från Stockholms stads budgetar

Kan man sänka skatten och samtidigt satsa mer på verksamheten?

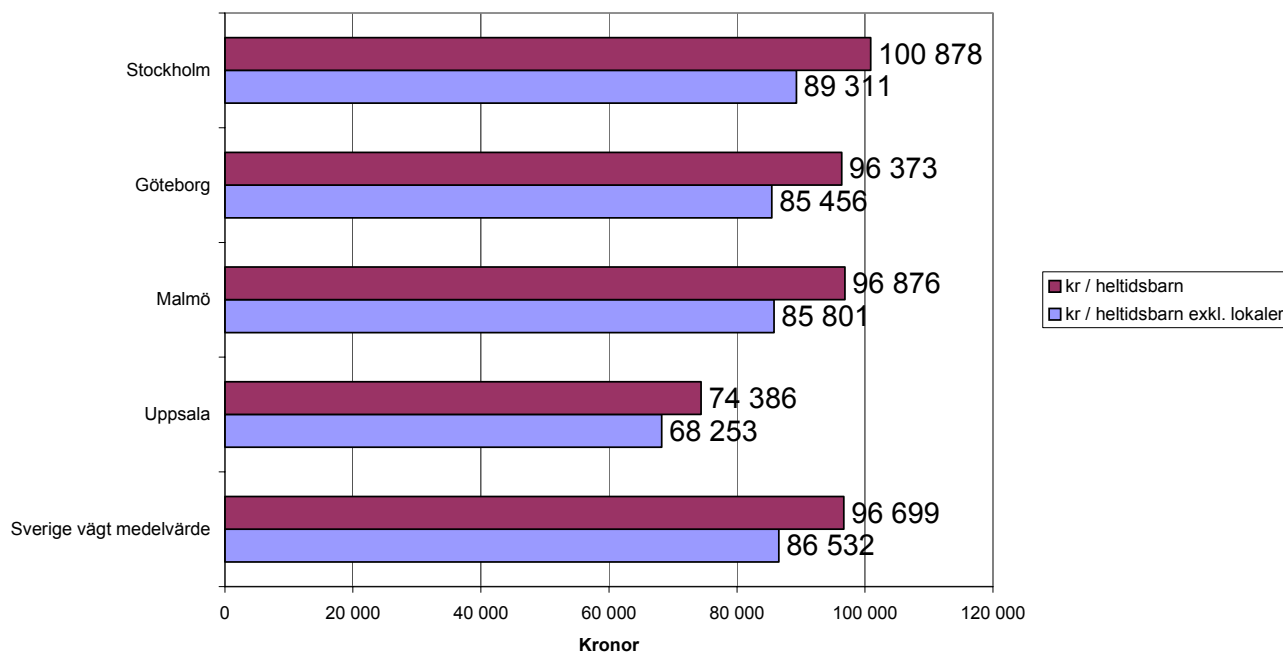
I diagrammet ovan jämför vi budgetkostnadernas utveckling i Stockholm med skattesänkningarna under motsvarande år. Att man kunnat öka budgetens omfattning så mycket, trots skattesänkningarna, beror på att Stockholms skatteintäkter vuxit kraftigt.

Stockholm har dessutom stora tillgångar i form av mark, fastigheter och bolag. En viss försäljning av dessa tillgångar har skett vilket inneburit lägre låneskulder och därmed en starkare kommunal budget. Till bilden hör också en medveten betoning av bättre budgetdisciplin och intensivt arbete med att få balans i ekonomin hos stadsdelsnämnder som haft stora ekonomiska problem efter den socialdemokratiska regeringsperioden. Detta har inneburit att det på vissa håll i staden har tvingats fram besparingar. Barnomsorg, skola och äldreomsorg har dock värnats i denna process.

I rapportens avsnitt går vi igenom barnomsorg, skola och äldreomsorg för att dels se hur mycket resurserna ökat inom respektive område, dels jämföra det borgerligt styrda Stockholm med socialdemokratiskt styrda Göteborg, Malmö och Uppsala. Vi visar också hur resurserna till dessa områden utvecklats under den innevarande mandatperioden.

2 Barnomsorg

Heltidsplats inom barnomsorgen - pris med respektive utan lokalkostnad år 2000

Källa: Kommunförbundet: "Vad kostar verksamheten i Din kommun" Bokslut 2000

Diagrammet visar kommunens kostnad för en heltidsplats¹ inom barnomsorgen i Stockholm, Göteborg, Malmö och Uppsala samt den genomsnittliga kostnaden i Sverige, inklusive respektive exklusive lokalkostnad. I stapeln "Sverige vägt medelvärde" har den genomsnittliga kostnaden för en kommun i Sverige räknats fram i ett medeltal där kommunstorlek beaktats.

I borgerligt styrda Stockholm kostade år 2000² en heltidsplats inom barnomsorgen 100.878 kronor per år. Det är 4.500 kronor (3.855 kr, exklusive lokalkostnad) mer per år än i socialdemokratiskt styrda Göteborg och 4.000 kronor (3.500 kr) mer per år än i Malmö (s) och hela 26.500 kronor (21.000) mer än i Uppsala (s). Stockholm lägger alltså mer skattemedel per daghemsplats än någon av de andra storstadskommunerna. Och det kan inte förklaras av att Stockholm har högre lokalkostnader eftersom skillnaden mellan kommunerna exklusive lokaler är nästan lika stor.

Exempel på strukturella faktorer som kan påverka detta nyckeltal är enligt Kommunförbundet geografisk gleshet, andel barn med utländsk härkomst samt barn med särskilda behov.

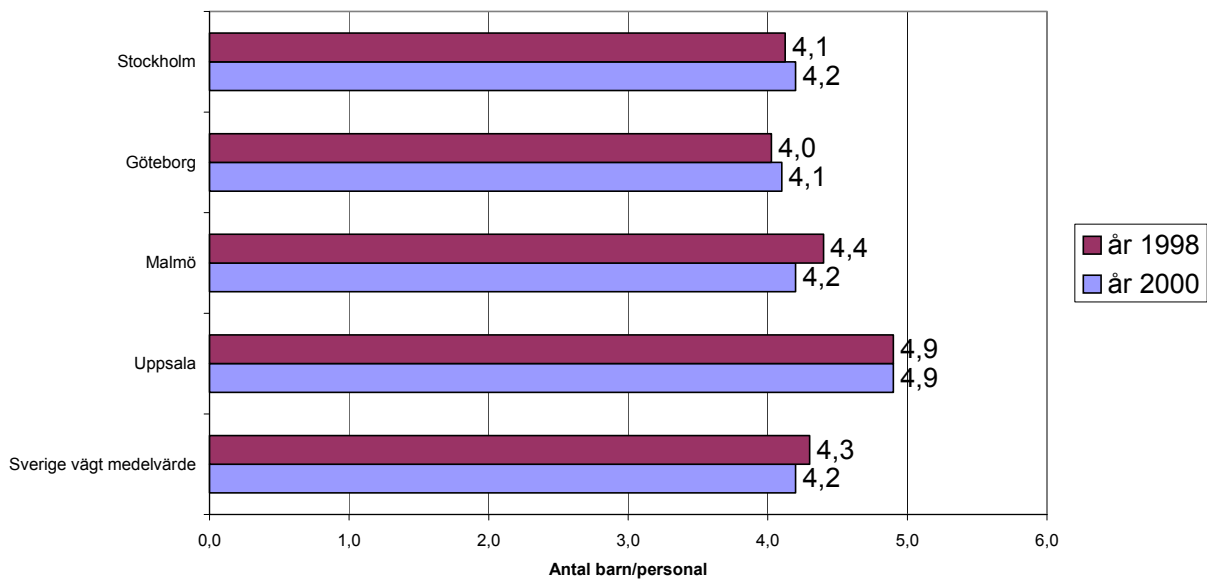
¹ Motsvarande nyckeltal för 1998 finns ej hos Kommunförbundet.

² Heltidsbarn har beräknats genom att varje inskrivet barn räknats om till heltidsbarn med hänsyn tagen till vistelsetiden.

Siffrorna i diagrammet visar också att kommunal barnomsorg innebär en hög offentlig subvention, då avgifterna för till exempel en enbarnsfamilj med högsta dagisavgift i Stockholm år 2000 var 26.400 kronor (2.400 kr i 11 månader). Det är en subvention av den kommunala barnomsorgen med 74.478 kronor per heltidsbarn år 2000. Den skattefinansierade delen ökar nu ytterligare med införandet av maxtaxan inom barnomsorgen, vilken innebär att ingen betalar mer än 1.140 kronor per månad per barn. Detta gynnar särskilt dem med höga inkomster, eftersom de har de högsta avgifterna.

Istället för maxtaxan har kristdemokraterna föreslagit ett statligt barnomsorgskonto på 40.000 kronor per barn, när barnet fyller ett år, samt avdragsrätt för styrkta barnomsorgskostnader. Därmed ges föräldrarna ekonomiska möjligheter att i ökad utsträckning välja barnomsorgsmodell själva. Det kan ske genom att välja daghem, minska sin arbetstid, stanna hemma under en del av barnens uppväxt eller finna en annan lösning. Detta alternativ är av samma storlek som kostnaden för regeringens förslag till maxtaxa, det vill säga knappt fem miljarder kronor.

Antal heltidsbarn per årsarbetare - kommunal barnomsorg, förskola och fritidshem (inklusive förskoleklass) år 1998 och 2000

Källa: Kommunförbundet "Vad kostar verksamheten i Din kommun" Bokslut 1998 och 2000

Ovanstående diagram visar personaltätheten inom kommunal barnomsorg, förskola och fritidshem. Siffrorna inkluderar även barn och personal i förskoleklass. Detta är det personaltäthetsmått som Kommunförbundet tillhandahåller och nyckeltalet är beräknat på samma sätt i alla kommuner och båda åren.

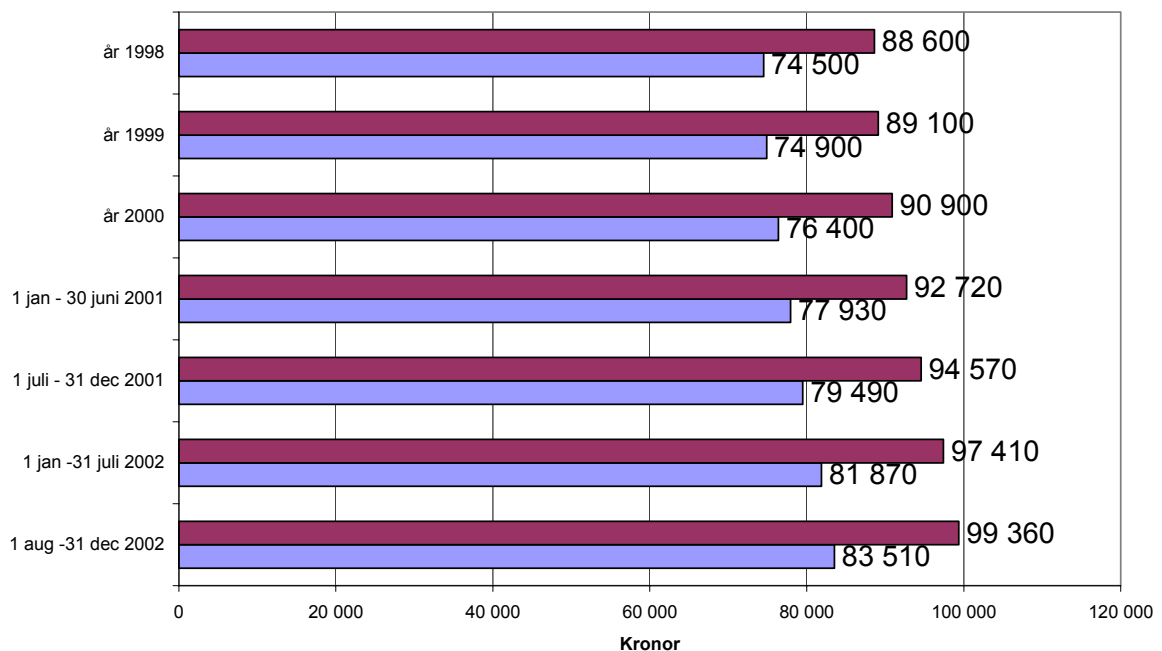
Stockholm, Göteborg och Malmö ligger relativt nära varandra när det gäller personaltäthet, mätt på detta sätt, medan däremot Uppsala utmärker sig genom många heltidsbarn/anställd. Uppsala lägger dessutom den lägsta summan av kommunerna på en heltidsplats inom barnomsorgen (se föregående diagram).

Kostnaden per heltidsbarn är som regel lägre ju fler barn varje årsarbetare tar hand om, något som Uppsala exemplifierar. Antal heltidsbarn per årsarbetare förklarar, enligt Kommunförbundet, omkring 45 procent av variationen i jämförelsetalet kostnad per inskrivet heltidsbarn.

I Stockholm har antalet heltidsbarn per årsarbetare ökat marginellt från 4,1 till 4,2 under det borgerliga styret, och ligger på samma nivå som rikssnittet och Malmö, som styrs av s och v. Även i Göteborg (s, v, mp) har antalet heltidsbarn per årsarbetare ökat.

I nyckeltalet ingår pedagogisk personal (ej städpersonal, kökspersonal eller liknande). Personer i eventuella arbetsmarknadsåtgärder ingår inte i jämförelsen. Nyckeltalet säger inget om vikariesituationen i de olika städerna.

Barnomsorgsschablon i Stockholm 1998-2002 - kronor per heltidsbarn och år

Källa: Stockholms stads budgetar 1998-2002

Barnomsorgsschablon är pengar från stadshuset avsedda för barnomsorg i stadsdelarna. Stadsdelsnämnderna erhåller summan från stadshuset och fördelar sedan en del av schablonen vidare till förskolorna (en annan del bekostar lokaler och administration).

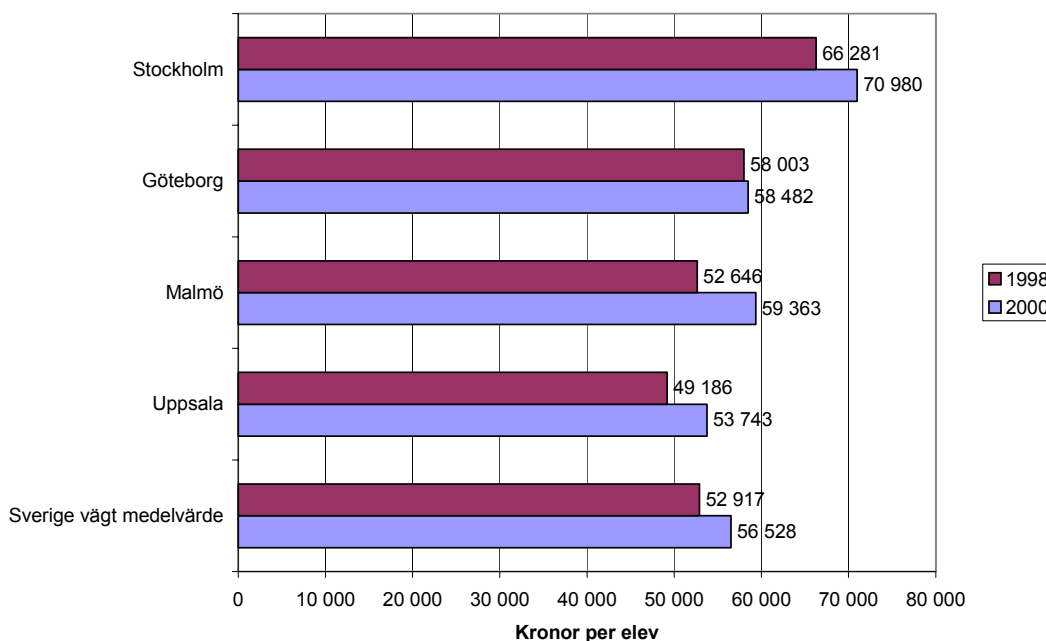
När den borgerliga majoriteten i Stockholm tillträdde år 1998 var barnomsorgsschablonen för ett heltidsbarn, 1-3 år, 88.600 kronor. Varje år under mandatperioden har summan sedan ökat med procentuella påslag, sammanlagt med 12,1 procent (från 88.600 kr år 1998 till 99.360 kr år 2002). Det är en ökning med 10.760 kronor per barn. (Även barnomsorgsschablonen för heltidsbarn 4-5 år har ökat med 12,1 procent eller 9.010 kronor.)

För att garantera förskolorna en bestämd summa av det kommunala anslaget införs år 2003 en kommunal förskolepeng. För år 2002 görs en övergångslösning, som innebär en ökning av ersättningen till förskoleenheterna med i genomsnitt 7 procent. (Schablonen höjs med 5 procent - därav diagramstaplarna som redovisar 5 procent – men eftersom förskoleenheterna år 2002 garanteras hela höjningen av schablonen, får de en ökning av ersättningen som motsvarar 7 procent.)

För kristdemokraterna har stora satsningar på förskolan samt en deltidstaxa varit en förutsättning för att vi ska acceptera genomförandet av maxtaxan i Stockholm. Även om maxtaxan urgröper det kommunala självstyret och beräknas kosta Stockholm stad 82 miljoner kronor att införa, om efterfrågan är oförändrad, är det svårt för Stockholms stad att inte ge barnfamiljerna denna kraftiga ekonomiska förbättring när andra kommuner gör det. Tack vare kristdemokraterna får vi emellertid samtidigt en satsning dels på barnomsorgen, dels på öppna förskolan, som kommer de barn och föräldrar till del som inte nyttjar barnomsorgen.

3 Skola

Skattepengar till grundskola - kronor per elev år 1998 och 2000

Källa: Kommunförbundet: "Vad kostar verksamheten i Din kommun" Bokslut 1998 och 2000

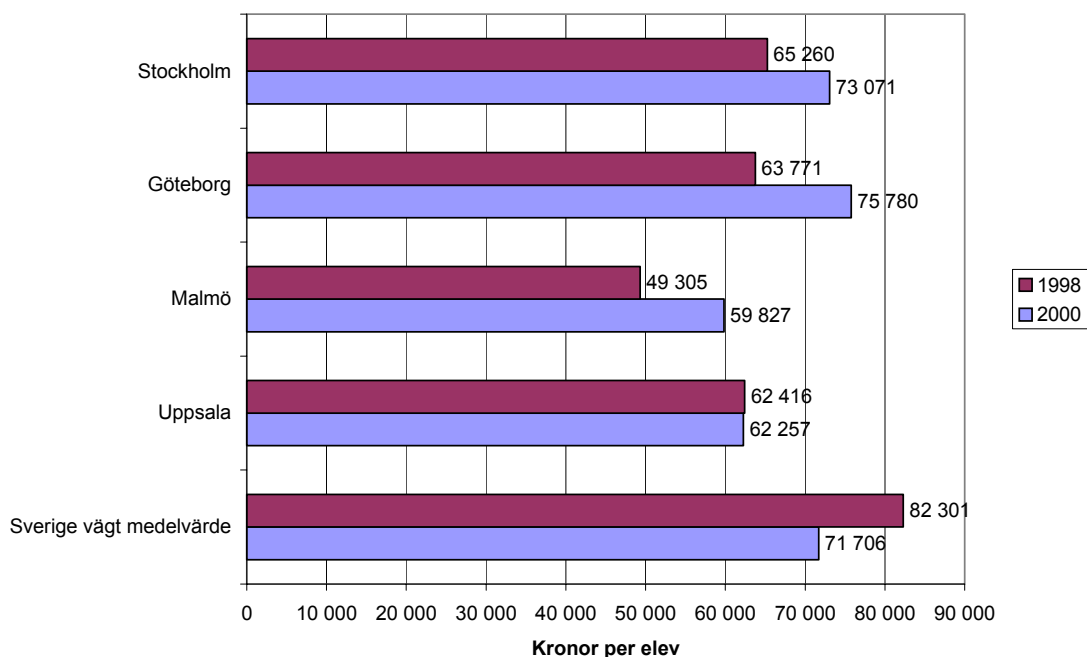
Borgerligt styrda Stockholm stad satsade år 2000 så mycket som 70.980 skattekoronor per grundskoleelev. Som jämförande exempel kan nämnas Göteborg med 58.482 kronor, Malmö 59.363 kronor och Uppsala 53.743 kronor – alla med en socialdemokratisk ledning.

Den borgerliga majoriteten i Stockholm har inte bara talat om att satsa på skolan. Kommunförbundets siffror (*Vad kostar verksamheten i Din kommun?* Bokslut 1998 respektive 2000) visar till exempel att kostnaden för grundskolan, räknat i kronor per elev, på två år har ökat med 7,1 procent efter den borgerliga majoritetens tillträde 1998.

Olikheter i kostnader mellan kommuner per elev beror, enligt Kommunförbundet, framförallt på geografiskt strukturella skillnader samt på den sociala strukturen - till exempel andel barn med utländsk bakgrund.

Med undantag från sex kommuner i Norrbotten, Västerbotten och Jämtland var Stockholm den stad som satsade den högsta summan per grundskoleelev år 2000. Enligt Kommunförbundet är det också glesbygdskommunerna som i regel har de högsta kostnaderna för grundskola på grund av spridd bebyggelse, skolor med färre elever per klass vilket ger extra kostnader för lokaler och lärare etc. Lokalkostnaderna för grundskolan utgör i snitt 18 procent av de totala kostnaderna.

Skattepengar till gymnasieskola - kronor per elev år 1998 och 2000

Källa: Kommunförbundet: "Vad kostar verksamheten i Din kommun" Bokslut 1998 och 2000

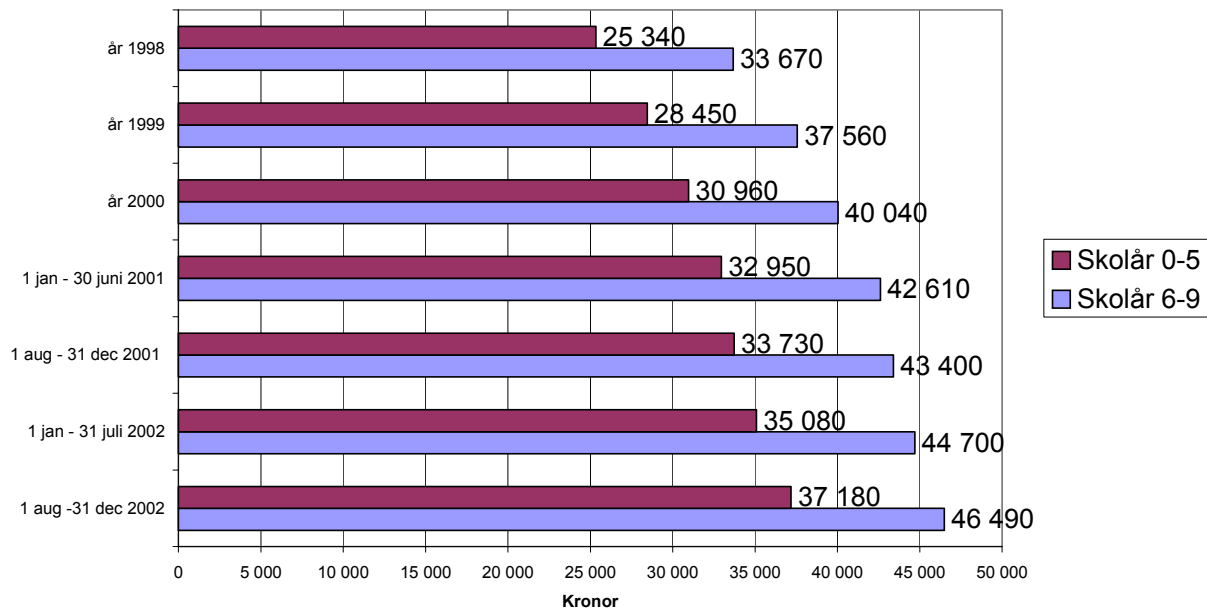
I Stockholm kostade år 2000 en gymnasieplats³ 73.071 kronor per gymnasieelev. Det var en ökning med 7.811 kronor per elev, eller 12 procent, jämfört med år 1998, då socialdemokraterna styrde kommunen. I Malmö kostade en gymnasieplats år 2000 endast 59.827 kronor, i Göteborg 75.780 kronor och i Uppsala 62.257 kronor per elev.

Skillnader i kostnad per elev påverkas precis som för grundskolan av både geografiskt strukturella olikheter och den sociala strukturen, men även elevernas programval förklarar variationer i gymnasiekostnad. Teoretiska linjer, som elever i storstadskommuner väljer i högre utsträckning, har betydligt lägre kostnader än specialinriktade yrkesprogram, som i större omfattning väljs av elever i glesbygds- och landsbygdskommuner.

Enligt Kommunförbundet avviker kostnaderna i glesbygdskommuner markant från riket och ligger 20 procent över riksnittet. Detta kan förklara det höga medelvärdet för alla Sveriges kommuner.

³ I jämförelsen för gymnasieskolan ingår all skolverksamhet som kommunen har kostnadsansvar för, det vill säga även elever i privata och landstingskommunala skolor.

Skolpeng i Stockholm 1998-2002 - kronor per elev och år

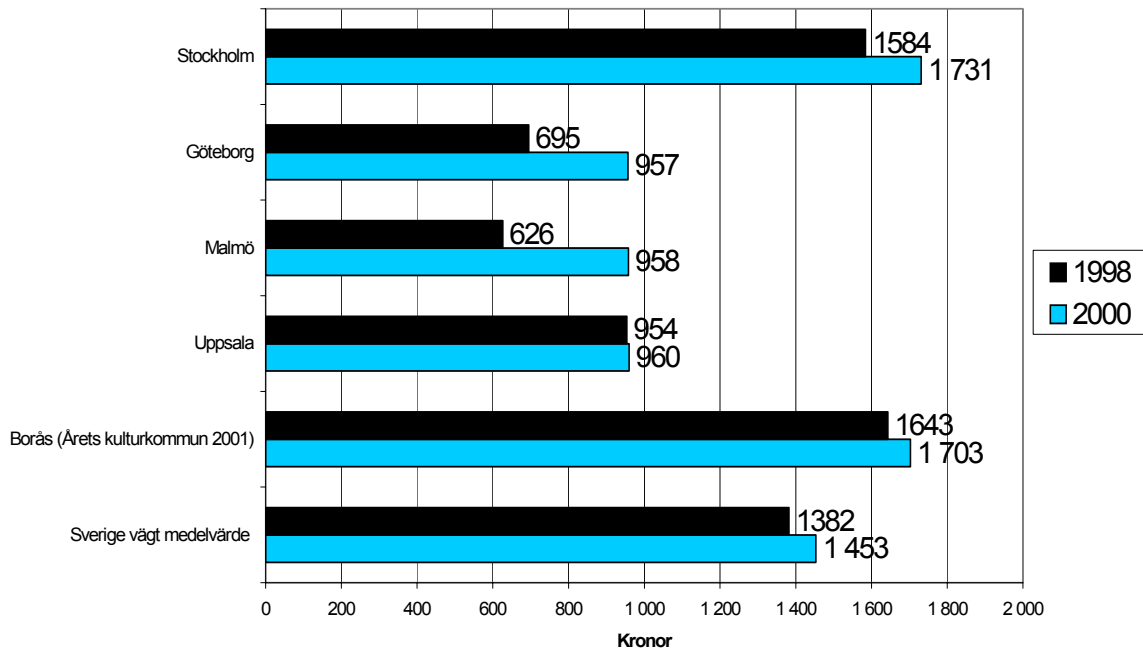

Källa: Stockholms stads budgetar 1998-2002

Diagrammet visar att skolpengen kraftigt ökat i Stockholm under den borgerliga mandatperioden. Skolpengen för grundskolans skolår 0 till 5 har under den nuvarande majoriteten i Stockholm (1998-2001) sammanlagt ökat med hela 46,7 procent och skolpengen för högstadielärover, skolår 6-9, har ökat med 38,1 procent! Skolpengen räknas per elev och fördelas direkt till skolorna. Skolpengens ökning har inneburit en kraftig ökning av den basresurs, som varje elev behöver för sin skolgång.

Den kontinuerliga satsningen på skolpengen innebär enklare administration för den skola som tar emot nya elever, som valt att byta skola. Satsningen på ökad skolpeng och ökade möjligheter att välja skola är en viktig fråga för oss kristdemokrater. Friskolor är ett självklart inslag i skolväsendet.

Skattepengar till kultur/musikskola kronor per invånare 7-15 år, år 1998 och 2000

Källa: Kommunförbundet "Vad kostar verksamheten i Din kommun?" Bokslut 1998 och 2000"

Diagrammet visar hur många skattekröner respektive kommun satsat på kultur- och musikskola för barn, räknat i kronor per invånare mellan 7-15 år, år 1998 och 2000.

Mellan 1998 och 2000 har den borgerliga majoriteten i Stockholm ökat summan till kultur- och musikskola för barn med 9,3 procent. År 2000 lade Stockholm nära dubbelt så mycket (1.731 kronor per barn) som socialistiskt styrda Göteborg (957 kr), Malmö (958 kr) och Uppsala (960 kr). Inte ens Borås, som av den fackliga organisationen SKTF blev utsedd till årets kulturkommun år 2001 kom upp i Stockholms satsade summa.

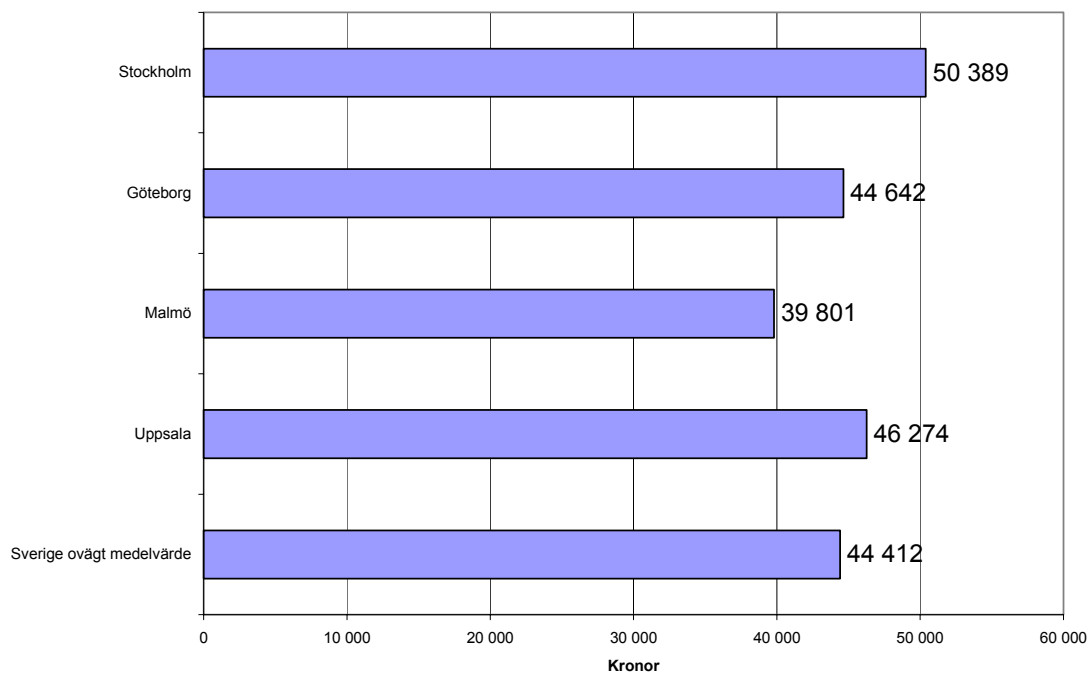
Detta är bara en av Stockholms satsningar på kultur för barn och ungdom. Utöver det erbjuds exempelvis alla förskolor och skolor att se teater- och dansföreställningar med mera till halva priset.

När den borgerliga majoriteten tog över styrningen av Stockholm efter valet september 1998 hade Stockholm 41 bibliotek. I skrivandets stund (november 2001) har staden 42 bibliotek och när det bibliotek som ska tillskapas på Sickla Udde i Hammarby sjöstad står klart kommer det finnas 43 bibliotek i Stockholm. Antalet bibliotek har alltså ökat under den borgerliga mandatperioden.

I budget 2002 tillförs dessutom biblioteken i Stockholm sju miljoner kronor för kvalitetsförstärkning, till exempel bättre öppethållande.

4 Äldreomsorg

Skattepengar till äldreomsorg
- kronor per invånare över 65 år, år 2000

Källa: Kommunförbundet: "Vad kostar verksamheten i Din kommun - Bokslut 2000"

Staplarna visar hur många kronor respektive kommun satsade på vård och omsorg om äldre år 2000, räknat totalt per invånare, 65 år och äldre. Stockholm är den av kommunerna som ligger klart högst vad gäller pengar till äldreomsorg.

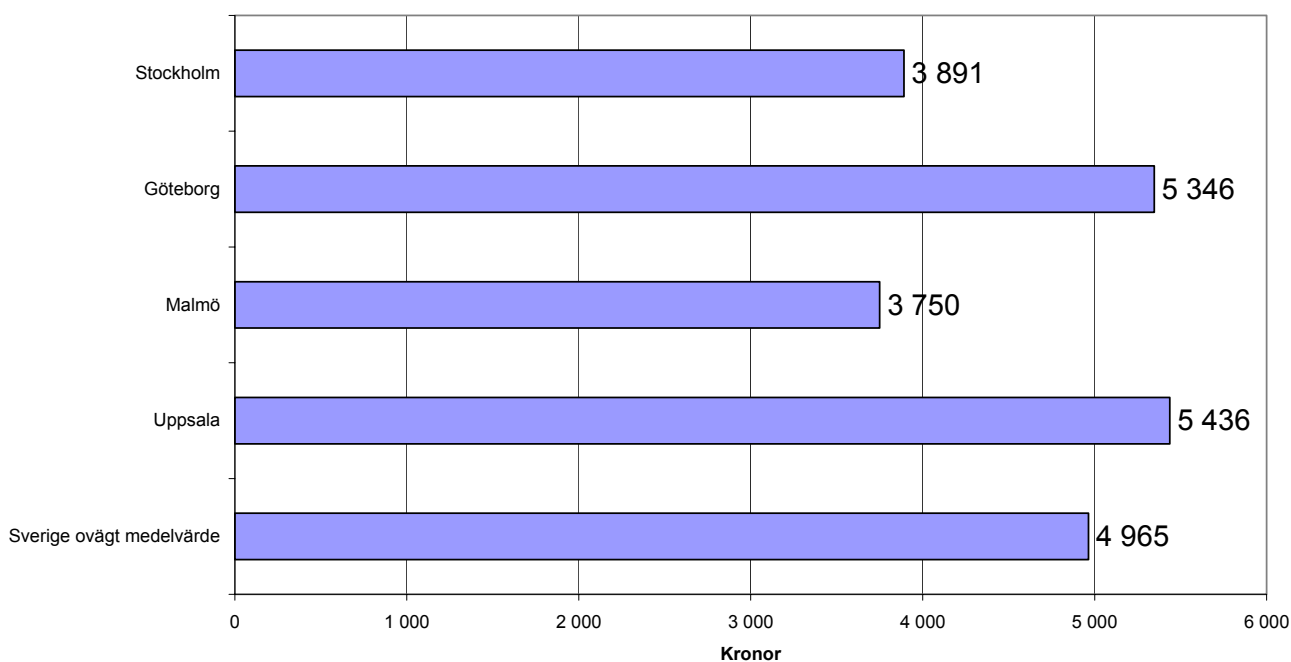
I nyckeltalet ingår alla insatser som ges till äldre enligt socialtjänstlagen och hälso- och sjukvårdslagen, det vill säga insatser i särskilt boende, hemtjänst i ordinärt boende, korttidsvård, rehabilitering, dagverksamhet och hemsjukvård. Även allmänt riktade insatser till äldre ingår. Äldreomsorgens andel av kommungemensam verksamhet och gemensamma lokaler är påförd. Färdtjänst ingår inte.

För att ta hänsyn till strukturella kostnader, som kommunerna inte själva kan påverka, till exempel åldersstruktur, invånarnas sociala bakgrund, geografisk struktur med mera har Kommunförbundet räknat fram ett indextal för standardkostnad. Standardkostnad är den kostnad som kommunen skulle ha om verksamheten bedrevs vid en genomsnittlig avgifts-, ambitions- och effektivitetsnivå och med hänsyn till de egna strukturella faktorerna enligt kostnadsutjämnningen.

Både Stockholm (112), Göteborg (106) och Malmö (104) har sådana strukturella förutsättningar att kostnaden för äldreomsorgen ligger över rikets kostnadsnivå (100). Klart överst ligger Stockholm. Uppsala hamnar mitt på rikssnittet (100).

Indextal över 100 visar enligt Kommunförbundet att kommunen har en ”tyngre struktur” än riksgenomsnittet, till exempel fler äldre-äldre, fler äldre invandrare, fler pensionerade arbetare etcetera som ofta behöver mer vård och omsorg. Avvikelser i indextalet kan bero på en annan ambitions- eller effektivitetsnivå än riksgenomsnittet. Det kan också bero på strukturella faktorer, som inte beaktas i det svenska kostnadsutjämningsystemet.

Lokalkostnader inom äldreomsorgen - kronor per invånare över 65 år, år 2000

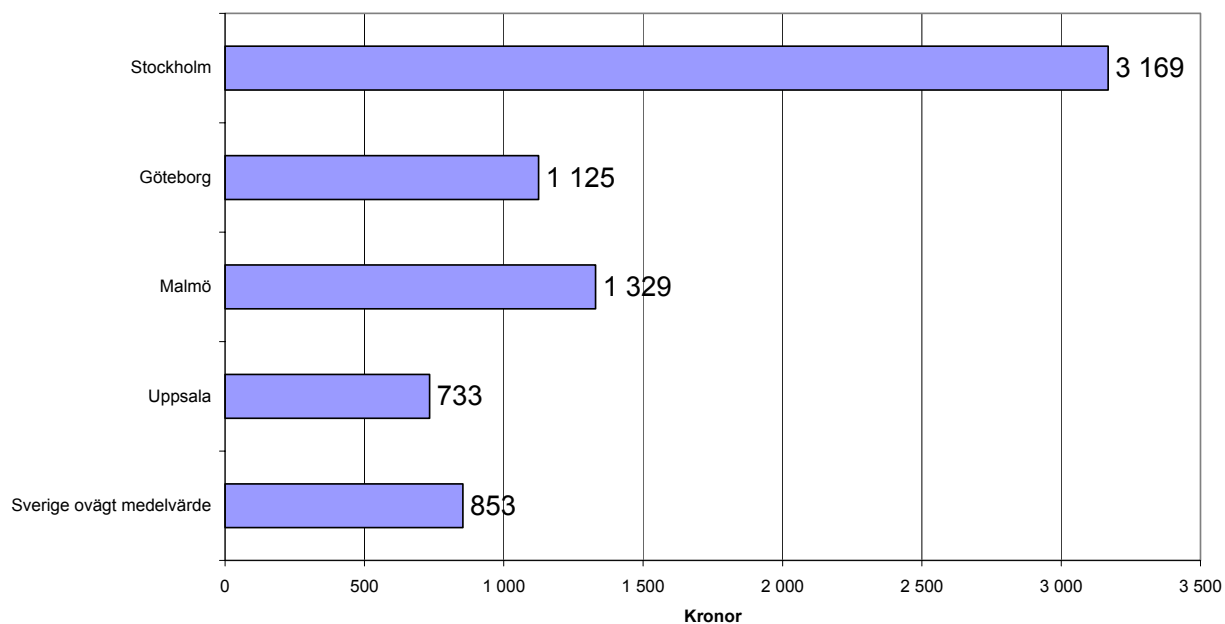

Källa: Kommunförbundet: "Vad kostar verksamheten i Din kommun – Bokslut 2000"

Diagrammet ovan visar att Stockholms lokalkostnader inom äldreomsorgen inte är höga i jämförelse med andra kommuner. Göteborg och Uppsala har exempelvis betydligt högre lokalkostnader inom äldreomsorgen än vad Stockholm har. Stockholm ligger även lägre än riksgenomsnittet. Det är således inte dyra lokaler som förklarar Stockholms höga kostnader för äldreomsorg.

Stockholm lägger däremot en hög summa per invånare 65 år och äldre på förebyggande verksamhet för äldre, något som illustreras av rapportens sista diagram:

Äldreomsorg: Förebyggande verksamhet - kronor per invånare 65 år och äldre, år 2000

Källa: Kommunförbundet: "Vad kostar verksamheten i Din kommun - Bokslut 2000"

Förebyggande arbete är allmänt inriktade insatser som inte kräver biståndsbeslut, exempelvis restaurangverksamhet, fotvård, dagcentraler, terapilokaler, bidrag till föreningar med mera. Lokalkostnader har tagits bort och redovisas under lokalkostnader.

5 Sammanfattande slutsatser

Som vi kan konstatera av de redovisade siffrorna från Kommunförbundet och från Stockholms stads budget har områden som Kristdemokraterna sa sig vilja prioritera inför valet 1998 fått rejält ökade resurser under mandatperioden. Samtidigt ska konstateras att löneökningarna varit högre i Stockholm än i övriga landet inom områden som skola och omsorg. Detta har delvis varit en medveten politik för att rekrytera kompetent personal i ett läge då brist på personal är ett växande problem.

En jämförelse mellan Stockholm å ena sidan och Göteborg, Malmö och Uppsala å den andra visar i stort sett i samtliga fall att Stockholm satsar mer skattepengar på barnomsorg, skola och äldreomsorg än sina ”storstadskollegor”. Bilden som målas av socialdemokrater och vänsterpartister om att välfärden hotas i Stockholm är falsk. Tvärtom tyder sammanställningen av Kommunförbundets siffror på att det är i de socialdemokratiska kommunerna som ”hoten mot välfärden” står att finna.

Självklart kan inte en bra skola, barnomsorg eller äldreomsorg bara mätas i hur mycket pengar som satsas på verksamheten. Vi kristdemokrater anser att arbetet för en god kvalitet i vård, omsorg och skola måste föras på flera plan. Det handlar om valfrihet, bättre effektivitet, kontinuerligt kvalitetsarbete, bättre arbetsorganisation, bättre personalpolitik. Men det behövs även, rent generellt, mer resurser för att kunna minska antalet barn i många förskolegrupper, antalet barn i somliga skolklasser, för att ge vårdpersonalen mer tid för sina patienter, och så vidare. Därför har vi kristdemokrater varit starkt pådrivande för ökade anslag i budgetarbetet inom den styrande majoriteten. När vi sett att det växande skatteunderlaget och de effektiviseringar vi kunnat göra skapat utrymme för skattesänkningar så har de genomförts. Att sänka skatten genom sänkt kommunalskatt är givetvis positivt, inte minst för alla de människor som har svårt att få vardagen att gå ihop.

Till bilden hör också att det funnits ekonomiska problem i en del stadsdelsnämnder. Det har berott på en rad olika faktorer. Bland annat har tidigare ingående underskott betats av under mandatperioden, arbetet med en bättre budgetdisciplin i kommunen har krävt anpassning på en del håll, lagstadgade åtaganden som exempelvis handikappomsorg har ibland ökat kraftigt och måste då finansieras inom den ram som stadsdelsnämnden haft. Andra exempel kan vara skollokaler som blivit betydligt dyrare efter upprustningar än vad som planerats eller personalbrist inom äldreomsorgen, som inneburit att dyr arbetskraft från bemanningsföretag hyrts in och försämrat budgeten.

Den sammantagna bilden av situationen i Stockholm är dock att vi inom välfärdsområden som barnomsorg, skola och äldreomsorg kombinerat sänkt skatt med successivt ökade resurser, höjd kvalitet och ökad valfrihet. Orsaken till att Stockholm kommit att bli socialdemokratins huvudmotståndare är att den politik som förs här kan komma att upplevas av allt fler svenskar som värd att ta efter, och då rämner hela den socialdemokratiska retoriken. Sanningen om Stockholm är därför politisk dynamit!